

CLUB ESPORTIU SANT NICOLAU

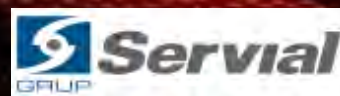
TEMPORADA 2013-2014

PRINCIPALS SPONSORS:

PATROCINADORS EQUIPS:

COL-LABORADORS:

#TOTSSOMLAU#

TEMPORADA 2013-2014

UN ALTRE ANY PLE D'ALEGRIES PEL CLUB GRANA

La temporada 2013-2014 ha arribat al seu punt final. Han estat deu mesos carregats de d'emoció, d'esforç, de compromís i de molts altres valors que han acompanyat als nostres esportistes en aquesta temporada recentment finalitzada.

La temporada va finalitzar el passat mes de juny i ho va fer sota un marc immillorable: l'ascens a la categoria LEB Plata aconseguit pel nostre Sènior A Masculí, el Sabadell Sant Nicolau, en una fase d'ascens que per primera vegada es va organitzar a la nostra ciutat. Després d'una brillant lliga regular en la qual l'equip va aconseguir la primera plaça, la fase d'ascens va posar a prova la passió pel bàsquet que es viu al nostre club i també a la ciutat de Sabadell. L'entregada afició sabadellenca es van imposar en tots tres partits, aconseguint el campionat i l'ascens a la categoria LEB Plata per segona vegada en la història el club.

Malauradament, les condicions econòmiques que la Federació Espanyola sol·licita per poder participar en aquesta lliga d'àmbit estatal són força elevades per a un club com el nostre, així que, per segona vegada en tres anys, hem optat per renunciar a l'ascens esportiu ja que per poder competir, abans s'ha d'existir. Malgrat la dificultat de la tasca, la temporada vinent ho tornarem a intentar amb les mateixes ganances o més que els anys anteriors.

A banda de la brillant temporada del primer equip masculí, el nostre club també ha viscut èxits esportius de la mà de l'equip de Bàsquet en Cadira de Rodes, que en el segon any de vida del projecte, s'ha proclamat campió de la Lliga Catalana i sots-campió d'Espanya en categoria d'escoles BCR. Són dos títols que, amb l'equip més jove de l'estat i sense canvis significatius en la plantilla, ens permeten fer-nos una idea de la progressió viscuda per aquests jugadors que esdevenen un exemple de motivació i superació per a la resta d'esportistes del CESN.

Pel que fa la resta d'equips del club, la temporada va començar amb força pel Cadet Femení que en unes dures fases disputades a finals d'agost va aconseguir assolir la categoria Cadet Femení Preferent per primer vegada en la història del club. I és que els nostres equips femenins, continuen picant fort i assolint fites esportives de molt mèrit.

Mostra d'això la trobem en el Sènior Femení, recent ascendit la temporada passada a Primera Catalana i que s'ha quedat a les portes de disputar la fase d'ascens. No ha tingut la mateixa sort el nostre jove Sènior Femení B que ha pagat car la joventut de la seva plantilla i ha baixat de categoria després d'haver assolit, també, l'ascens la temporada passada.

Pel contrari, el tercer equip femení del club, el Sots-21 Femení s'ha proclamat brillantment Campió de Catalunya, després d'una temporada impecable que s'ha acabat traduïnt en aquest títol tant celebrat per les nostres jugadores. En canvi, el Pre-Infantil Masculí no va tenir la mateixa sort en el darrer partit de lliga i es va proclamar Sots-Campió de Catalunya després d'una magnífica temporada.

El bàsquet és l'esport principal del nostre club i aquell que omple les grades del Pavelló cada cap de setmana de pares, mares, socis i simpatitzats, però com sabeu al CESN hi ha molt més que bàsquet. Les altres seccions del club continuen creixent cada temporada, sense anar més lluny, enguany hem arribat al centenar de nens i nenes, d'entre 3 i 6 anys, que practiquen Dansa, Multiesport o Iniciació Esportiva i que enguany també han pogut participar en les diferents trobades esportives del Consell de Sabadell en les quals hem participat.

D'altra banda, la temporada 2013-2014 també serà recordada com la del naixement dels LauRunners, un projecte pensat pel públic adult amb la voluntat de practicar esport a l'aire lliure, en grup i sota la direcció d'un professional.

Després d'unes primeres sessions on el nombre de participants fluctuava, el curs ha acabat amb dos nivells de LauRunners fidels que no faltaven a la sortida setmanal. De cara la propera temporada volem fer un pas endavant en aquest projecte, obrint algun dia més per fer sortides i amb la voluntat de poder incorporar el major nombre de gent.

La temporada 2013-2014, a banda de les activitats esportives esmentades també ha destacat pels esdeveniments organitzats, amb una nova edició del Memorial Salvador Girbau que va batre el record històric d'equips participants, la tercera edició del Torneig de Festa Major o la tradicional cita amb l'streetball, el torneig de bàsquet al carrer.

Finalment, i abans d'entrar a explicar-vos de manera més profunda la temporada de cada equip, no voldria tancar aquestes línies sense donar-vos les gràcies pel vostre suport. Sense vosaltres moltes de les coses que fem serien més difícils i d'altres serien directament impossibles.

Gràcies per la confiança i fins la temporada vinent!

PRE-MINI MASCULÍ GRANA

El Pre-mini masculí grana supera les expectatives guanyant a rivals molt forts amb un alt ritme de joc.

El pre-mini masculí grana el forma un equip il·lusionant, amb talent i ganes de treballar.

Després d'unes primeres setmanes de treball amb bones sensacions i algun torneig i partit amistós, l'equip s'estrenava a la primera fase de la competició a nivell B amb victòria. Els jugadors seguien treballant durant la setmana i els bons resultats anaven arribant, aconseguint quedar campions de la primera fase guanyant amb solvència els set partits que van disputar. Aquesta primera posició permetia a l'equip classificar-se pel nivell A-2 a la segona fase, un premi a l'esforç constant de tots els petits jugadors, que sabien que la segona part de la temporada es trobarien rivals molt forts que exigirien sempre el millor de cadascun d'ells.

Abans de començar la segona fase de la competició, i ja dins l'any 2014, el pre-mini masculí grana va aconseguir quedar campió del XIII Memorial Salvador Girbau, organitzat pel nostre club, imposant-se a equips que competirien a nivell A-2 i A-1, i mostrant un gran nivell de joc en tots els partits.

Amb les bateries recarregades i la motivació extra per la victòria al torneig, els nois van fer un molt bon primer partit a la segona fase, l'equip s'imposava per quatre punts a qui acabaria sent campió de la lliga.

En el tercer partit de la segona fase l'equip patia la primera derrota de tota la competició, després de desplaçar-se a Vic i fer un molt mal partit, tot i que, els nois no es van aturar i van seguir creixent als entrenaments

Tot i això, en els caps de setmana no acabaven de sortir les coses: els jugadors no es sentien còmodes a pista, havien perdut una mica l'alegria en el joc que els caracteritzava i que sí que tenien als entrenaments.

Tard o d'hora l'enorme treball setmanal havia de tornar-se a notar en els partits. Després de la derrota a Granollers, l'equip va aconseguir fer un pas endavant i exhibir el bon joc que porten dins, guanyant tots els partits que restaven fins el final de la competició. Després de Setmana Santa, tocava veure's les cares amb els equips més forts de la lliga. Els petits jugadors van demostrar que novament, en els moments més difícils i de més tensió eren capaços de tot, i han acabat la competició de la millor manera possible: fent els millors partits de la temporada, mostrant un joc amb un ritme altíssim, amb molta anotació, oferint espectacle. Entregant-se en defensa, lluitant, suant i ajudant-se els uns als altres. Fent el que han fet a cada entrenament durant tota la temporada.

Els entrenadors estem molt orgullosos del que han aconseguit els jugadors aquesta temporada. Han crescut, com a jugadors i com a equip. I, tot i sempre exigir el màxim d'ells, hem intentat que aprenguessin a gaudir d'aquest esport alhora que aprenien i s'esforçaven.

Volem agrair als pares tot el suport que han donat a l'equip cada entrenament i cada partit, facilitant sempre la feina dels entrenadors i recolzant als nois en tot moment. Gràcies.

I, per últim, volem agrair als jugadors tot l'esforç que han fet. No és fàcil donar el màxim de tu mateix en cada moment. Creiem que han entès que tot aquest esforç que fan ara l'agrairan quan siguin grans, doncs aquest treball d'ara és el que els farà créixer i els portarà lluny.

Felicitats per la gran temporada! #totssomlau

PRE-MINI MASCULÍ GRIS

El Pre-mini masculí gris creix i es forma com a equip.

Què dir d'aquest gran any? Per mi ha estat un plaer poder compartir aquesta temporada amb aquest grup de nens. Al principi de temporada va ser tot un repte posar-me al càrrec de 14 nens de 7/8 anys que no havien jugat mai a bàsquet i que competien a la lliga del consell esportiu de Sabadell a la categoria Benjamí. Tot i així, el repte era interessant i l'he afrontat amb moltes ganes. Durant la temporada hem crescut tots com a equip, ens hem ajudat els uns als altres per millorar tant individualment com col·lectivament, ens hem divertit, après, enfadat, compartit, etc.

Hem donat sentit a valors importants per l'equip com l'amistat, la cooperació, l'empatia, el respecte, la comunicació, etc. i estar en consonància amb aquests ens ha permès poder gaudir d'aquesta temporada conjuntament. Tot i saber que el resultat no és el més important, també cal dir que l'equip ha quedat primer del seu grup, amb un total de 6 partits jugats a la segona fase amb 4 victòries i 2 derrotes.

Només em queda dir que definiria aquest equip com un equip dinàmic, amb vitalitat i amb molt recorregut per davant. I que acabem la temporada amb un balanç molt positiu.

PRE-MINI FEMENÍ GRANA MASCAROL

El pre-mini femení grana competeix contra els millors equips de la categoria demostrant una millora diària.

La temporada 2013-2014 ha finalitzat després de 9 mesos intensos on les jugadores que formen el premini femení grana han patit una gran evolució.

Els entrenaments començaven al setembre amb 5 jugadores que ja formaven part del premini grana la temporada anterior i 4 que competien a nivell federat per primera vegada. Dins del grup, nivells molt diferents, però moltes ganes de formar un equip i d'aprendre.

La fase prèvia va ser a nivell B, i les noies a base de bons entrenaments milloraven dia a dia i superaven partit a partit els rivals que se'ns posaven davant. Les diferències amb la resta d'equips del grup era molt àmplia, amb la victòria més ajustada de 24 punts contra les segones, i de 90 contra les últimes com la més àmplia. Això feia que la Federació ens proposés jugar a nivell A a la segona fase, una lliga amb els millors equips de nenes de segon any on sabem que les diferències amb els equips punters (C.N.Sabadell A, Femení Sant Adrià A i CBF.Cerdanyola A) seria molt gran, però que ens serviria per donar un nou pas endavant en la nostra evolució com a equip i com a jugadores.

Així al gener començava la nostra aventura a aquest nou nivell. Les previsions eren que podríem guanyar a 2 equips i competir-ne contra un altre, i gairebé així ha estat. Després d'un primer partit molt bo contra Mataró A amb derrota ajustada, va tocar un seguit de partits contra els rivals de dalt, Cerdanyola i CN Sabadell, on les grana van donar la cara en tot moment, però vam ser superades pels 2 equips de més edat i més físic. Tocaven seguits els 2 equips que podríem superar, tot i que, hauríem de fer bon paper, doncs eren bons equips també, el Caldes i el Sant Celoni. Els dos partits van anar molt bé i les grana aconseguien les 2 victòries que donaven moral a l'equip. Un gran partit contra el Sant Adrià A, que va haver de suar per endur-se un resultat ampli va permetre continuar amb alegria a les jugadores grana que es disposaven a donar la campanada contra el Mataró. I de poc no ho aconseguim, ens van sobrar 4 minuts de partit. Amb tot, molt contents per la feina feta. Seguia un partit molt maco contra el Natació Sabadell (al final el millor equip de la categoria), amb molts punts i tot i la diferència amb un gran joc de les grana. L'equip, però a partir d'aquell moment té una petita davallada que es tradueix en 2 mals partits, a Cerdanyola i a Sant Celoni (perdent la possibilitat de sumar una nova victòria). Al final, en el darrer partit a casa, tot i encara no trobar el nostre joc, superàvem al Caldes per 1 punt a la pròrroga i ens acomiadàvem del pavelló LAU amb una victòria, i faltant una jornada. El darrer partit, amb algunes baixes a pista del Femení Sant Adrià vam demostrar que estem davant de un grup lluitador i que pot donar moltes alegries si segueix amb el treball constant que estan fent.

Ja acabada la temporada penso que podem fer un balanç molt positiu. Cert és que a nivell de resultats aquesta segona fase no han arribat, però els resultats que realment compten són la millora, les ganes i el saber competir contra uns enormes equips. Allà em guanyat, això us ho podem assegurar.

Desitjar a totes les jugadores integrants d'aquest equip molta sort per la propera temporada, i tot i que no ens veurem, us aniré seguint tant a les cròniques del club, com als resultat! #totssomlau

PRE-MINI FEMENÍ GRIS

Gran evolució i treball diari de les petites de la casa.

La Temporada 2013-2014 ha estat molt especial per al pre-mini gris femení. Moltes de les jugadores s'iniciaven en el món del bàsquet i a la vegada a la competició federada.

Durant els primers mesos, les més petites del club començaven a agafar contacte amb la pilota, amb l'equip i sobretot amb els seus primers partits. Malgrat que al principi estaven desubicades i no acabaven de dominar el "tempo" de partit, les petites de Sant Nicolau, es caracteritzen per ser molt treballadores i sobretot alegres, cosa que permetia un bon treball durant les sessions d'entrenament i, per tant, una evolució rapidíssima en molts aspectes del joc.

Al desembre van poder disputar el torneig de Tordera, una bona experiència compartida amb les seves companyes del pre-mini grana, van poder viure un dia ple de partits, emocions i convivència amb altres equips.

Després de l'aturada de Nadal, i amb l'entrada de la segona fase de competició, la Lliga regular, on han competit a nivell D, el canvi en totes les jugadores ha estat gegant. La millora tècnica en el bot, en el domini de pilota i especialment en el tir i l'encert a cistella, combinat amb una millor ubicació a pista i un pas endavant a nivell defensiu, ha permès que hagin pogut competir a tots els partits aconseguint la victòria en molts d'ells, i en altres quedant-se a les portes per molt poc.

A més, conforme han avançat els mesos, més jugadores de 2n de primària han anat debutant amb l'equip, cosa que ha fet que en molts dels últims partits de l'any la meitat de l'equip tingués només 7 anys, essent capaces de competir amb jugadores de 3r i 4rt.

En resum, un gran any on a part d' aprendre molt i ser capaces de competir, evolucionant dia a dia, hem estat capaces de passar-ho molt bé, riure i gaudir de tots i cadascun dels moments de la temporada. Encara queda un últim torneig a Rubí el cap de setmana del 7-8 de Juny que ens permetrà despedir l'any de la millor manera.

Les més petites del club, les jugadores del pre-mini gris, tenen sense cap mena de dubte molt futur esportiu per davant. Amb l'alegria que desprenen de ben segur que aconseguiran tot allò que es proposin!

MINI MASCULÍ GRANA

El Mini masculí grana realitza una magnífica temporada.

El mini masculí grana va començar els entrenaments al mes de setembre amb set jugadors de segon any i amb sis més de primer any que entraven en rotació en entrenaments i partits amb l'objectiu de gaudir i de millorar el màxim possible.

Inicialment, abans de començar la competició oficial, els granes van començar a entrenar i a tornar a agafar sensacions entre ells, ja que la majoria ja havien jugat junts en anteriors temporades. També van jugar alguns amistosos per agafar una mica de ritme i per tornar a passar-s'ho d'allò més bé jugant a l'esport que més els agrada.

A mitjans d'octubre va començar la fase prèvia de nivell B, que consistiria en sis partits en una sola volta contra diferents equips. Els santnicolauencs van anar de menys a més i van millorar individualment i col·lectivament com a equip finalitzant aquesta fase prèvia amb quatre victòries en sis partits que va fer que poguessin gaudir merescudament de les vacances de Nadal.

Al mes de gener començava la fase regular, disputada en el nivell B-1. Els granes, conscients que la lliga estaria igualada, entrenaven amb il·lusió i motivació per ser cada dia millors. Aquest fet va provocar que comencessin els partits amb un alt nivell de joc, guanyant els tres primers partits amb una renda elevada. Tot i seguir entrenant molt bé, va arribar la primera derrota que no va desmotivar als joves jugadors granes, sinó que van aprendre a no relaxar-se en cap partit.

Poc a poc, els nois van seguir competint cada partit i van aprendre diferents valors que els seria molt útils a l'esport i en el seu dia a dia com a persones. Els de Sant Nicolau van arribar a la última jornada amb opcions de quedar primers classificats a la fase regular. Van realitzar un dels millors partits de tota la temporada, demostrant tot el que havien après i, en un final de cara o creu, es van emportar la victòria per només tres punts de diferència. Així, els granes es van proclamar campions de la fase regular amb deu victòries i tan sols dues derrotes.

Després de la excepcional temporada oficial, el mini masculí grana va seguir entrenant per continuar millorant i van realitzar un torneig amistós a Lloret de Mar, on s'ho van passar d'allò més bé! Felicitats per la magnífica temporada i a seguir gaudint del bàsquet amb els companys d'equip, que ara, també són amics.

#totssomlau!

MINI MASCULÍ GRIS

Etapa finalitzada amb una gran millora durant aquests dos anys del mini masculí gris.

Un cop finalitzada la temporada toca fer balanç de tot l'any. Després de dues temporades junts tant jugadors com staff tècnic creiem que han estat dos anys molt bons. La temporada començava molt bé a nivell esportiu obtenint la primera posició a la fase prèvia, assolint aquesta primera posició sense cap derrota. En quant a les relacions entre companys aquest any s'ha observat una millora de la convivència entre tots els jugadors i amb els entrenadors també.

Aquest any no hem pogut gaudir de cap torneig on els jugadors poguessin sortir fora de la competició i seguir gaudint del bàsquet, però no ha sigut cap problema per a la cohesió grupal. Iniciada la segona fase les coses no van anar tant bé com en la primera, però després d'algunes derrotes en partits que es podien haver guanyat, l'equip va començar cada cop a jugar molt més en equip i el que és més important en aquestes edats, a que tots els jugadors poguessin sortir del partit veient que havien anotat alguna cistella. Aquesta va ser la tònica dels últims partits de la qual, tot l'*staff* n'està orgullós.

Esperem que tant pares, jugadors i tota la gent que ha format part d'aquest grup del Mini Gris hagi acabat la temporada de manera tant satisfactòria com nosaltres. Només queda agrair a tots, aquests dos anys que han sigut tan fàcils de portar amb la ajuda de tots.

Gràcies.

MINI FEMENÍ GRANA

Temporada marcada per les ganes i intensitat de totes les nenes, lluitant cada partit i quedant 3eres en el torneig de Cambrils.

Temporada diferent la que es presentava per l'equip del mini femení, amb una plantilla llarga de 14 jugadores, amb algunes debutants a la categoria, i altres veteranes que a més donaven un cop de mà a l'equip Infantil quan era necessari. Així doncs, ha estat una temporada de debuts i de molt treball. Però es pot dir ben alt, jo a aquestes 14 nenes, no les canvio per res del món.

La temporada va començar més tard del habitual, el primer partit va ser el 26 d'octubre, després d'una pre-temporada llarga, les jugadores ja tenien ganes de competició, i així ho van demostrar.

Una primera fase pràcticament perfecte, només cedint un partit, feia que tot el treball realitzat al llarg de les setmanes, comencés a donar els seus fruits. L'equip cada cop estava més conjuntat, i les jugadores cada cop estaven més unides, tot això es veia dins i fora de pista.

El treball diari, era sensacional, un gran esforç per part de tots els components de l'equip, feia que anar a entrenar no fos un esforç, tot el contrari, hi havia ganes de bàsquet, i aquest és el gran triomf de la temporada.

Un cop acabada la fase prèvia, l'equip es va encaminar a la fase regular a nivell A2, els partits eren molt més difícils, i la competició era més forta, i això l'equip ho sabia, i havia de fer un pas endavant, i ho va fer. Les ganes i la intensitat del dia a dia va augmentar, i això ens feia competir de manera excel·lent tots els partits.

Després de mesos de competició, va arribar un dels millors moments de l'equip, el torneig de Cambrils.

Torneig que va servir per veure el que realment formen aquestes nenes, una pinya i un grup increïble. Al llarg del torneig va reflectir el que és aquest equip, fora de la competició una diversió i alegria constants, però a l'hora de competir, un equip lluitador, agressiu i que per res baixa els braços.

Vam fer un meritori tercer lloc, on només vam perdre un partit, contra un rival molt superior en tots els aspectes, però tot i així no ens vam rendir en cap moment.

Després d'això, només ens quedava afrontar la recta final de la temporada, i com no podia ser diferent, l'equip ho va donar tot, en aquests darrers partits, tot i no tenir la sort de cara, no vam poder gaudir de la victòria final.

En resum, una gran temporada, amb un gran equip, el qual ens ha donat i ens donarà moltes i moltes alegries.

Per suposat agrair també a les entrenadores, Esther Rebull i Georgina Cornet, pel gran treball fet al llarg de tota la temporada.

1, 2, 3 LAU!!!

PRE-INFANTIL MASCULÍ KYRYA

El Pre-infantil masculí Anortec realitza una extraordinària temporada, sent el segon millor equip de Catalunya de la categoria.

El Preinfantil masculí del Sant Nicolau-KYRYA ha realitzat una temporada extraordinària. Aquest grup de jugadors ha demostrat diàriament l'ambició per aprofitar al màxim cada moment d'entrenament, evolucionant a passos de gegant com a jugadors. Amb el treball i la passió per aquest esport com a bandera, els èxits esportius de l'equip han anat arribant a mesura que anava avançant la temporada.

Al mes de desembre, l'equip va rebre el premi Fair-Play en el prestigiós torneig Vila de Parets. Tot un signe que les coses s'estaven fent bé.

Al mes de maig, l'equip va aconseguir el sots campionat provincial de Barcelona i la classificació per disputar el Campionat de Catalunya. Una alegria molt gran per tots.

Finalment, l'equip ha quedat classificat com el segon millor equip de Catalunya, disputant la final contra el Santfeliuenc a la localitat de Solsona. Tot i el sabor amarg de la derrota a la gran final, l'equip es queda amb molt bones sensacions, sent conscient que les coses s'han fet molt bé.

A part dels èxits esportius hem tingut temps per fer, explicar, gravar vídeos de “moves” al més pur estil NBA. Viatjar fins a Itàlia per disputar un torneig internacional compartint grans moments amb altres equips del club i, fins i tot, fer “calçotades”, “sardinades” i “hamburguesades”.

Aquest equip ha demostrat una manera de jugar a bàsquet una mica diferent, donant molt més sentit al “COM” i no tan al “QUÈ”. Amb un bàsquet molt ràpid i generós on tots érem importants. Hem rebut felicitacions de àrbitres, entrenadors i coordinadors de tots els camps per on hem passat, sent l'enveja de molts rivals.

Cadascun dels 10 jugadors han deixat el seu segell al club amb força, serenitat, punteria, entrega, lluita, intel·ligència, talent, alegria i potència.

Un any per emmarcar que tots els que hem tingut la possibilitat de viure'l, el recordarem durant molt de temps.

INFANTIL 1 MASCULÍ ANORTEC

L'Infantil masculí 1 competeix amb els millors equips de la categoria mostrant una gran evolució i maduresa en el joc.

Meritòria temporada 2013-2014 de l'Infantil Masculí 1 que han aconseguit establir-se com un dels millors equips de Catalunya, competint cada cap de setmana entre el grup dels 16 clubs més potents.

La temporada es va iniciar molt aviat, ja que a principis de setembre l'equip havia de competir a les fases d'accés a la categoria. Van demostrar molta superioritat davant Escola Pia Sabadell i CB Santfeliuenc. Els nois van superar el primer obstacle, per després endinsar-se a la Fase Prèvia de Nivell A del Campionat de Barcelona, amb un total de 36 equips, on només 12 es classificarien pels Campionats de Catalunya de Nivell A1 junt amb els representants de Lleida, Tarragona i Girona.

La il·lusió dels nois era molt gran, així com el seu esperit de superació i esforç. Això va fer que el treball des d'Octubre fins a Nadal fos un autèntic luxe, i quedava plasmat a la pista cada cap de setmana, veient als grans escalant posicions a la classificació i aconseguir la 2ª plaça final del grup (només per sota d'una cantera ACB com Manresa). D'aquesta manera el CE Sant Nicolau es ficava a la Fase Regular del Campionat de Catalunya Nivell A1, on competiria amb els 16 millors equips del país.

S'ha competit contra equips físicament molt superiors, de gran qualitat i talent i que, fins i tot, formaven part de les Seleccions Nacionals de Catalunya i Espanya.

Tot i això, i de patir alguna que altra derrota àmplia, les ganes de mesurar forces amb equips tant potents com el Joventut de Badalona, el Girona, el Tarragona, el Lleida, el Molins, el Cornellà i el Sant Adrià, ha fet que aquests joves jugadors desenvolupessin un orgull i unes ganes de superació dignes d'admirar.

S'han deixat la pell a cada entrenament, a cada acció i a cada partit, demostrant la seva passió per aquest esport i la companyonia que hi ha entre tots ells. Amb 2 victòries i 12 derrotes han quedat classificats en 7ena posició, però el bagatge que s'emporten els 11 nois va molt més enllà dels números. La seva progressió ha estat molt alta i la seva maduresa ha anat creixent a mesura que les setmanes passaven.

No només s'han convertit en uns jugadors de bàsquet amb molt de futur, sinó que també s'han fet "homes", superant-se davant l'adversitat, afrontant nous reptes i valorant tot el seu esforç.

Com a premi final a la seva trajectòria, l'equip va disputar pel pont de Maig el Torneig Pirineus a Andorra. 3 dies d'esport i convivència que van fer les delícies del nostre equip. Amb una gran actuació van pujar al podi, quedant 3ers classificats de la màxima categoria del Torneig. La diversió, l'entusiasme i els bons moments quedaran per sempre a la memòria d'aquella participació a més d'endur-se el premi a les categories de llançament de Two Ball.

Un cop la temporada ha arribat al seu final, només cal comentar que ha estat un autèntic plaer haver pogut gaudir de tots ells, són la garantia que el present i el futur del club està en bones mans!

Felicitats nois!

INFANTIL 2 MASCULÍ

L'Infantil 2 masculí, malgrat les lesions sofertes, la diferència física amb la resta d'equips i la irregularitat ha aconseguit fer una gran equip humà.

Aquest infantil ha disputat la primera fase de la lliga en el nivell C de Barcelona. A la primera fase, el grup format per jugadors en edat preinfantil i infantil, va haver de treballar per trobar una línia d'entrenaments i joc que igualés les capacitats técnico - tàctiques i físiques de tots els seus components. En aquesta primera fase, la recompensa va ser només una victòria, malgrat la diferència física amb molts dels seus rivals.

El grup ha tingut algunes baixes durant la temporada de diferent temps i algunes definitives cosa que també ha condicionat i molt el treball del dia a dia.

Malgrat tot, el grup ha continuat amb la seva feina, i a la segona fase al nivell C-2 ha aconseguit 2 victòries, malgrat que amb alguns rivals, la diferència física també era molt marcada. No hem aconseguit una línia de continuïtat en l'assistència i el treball en els entrenaments, però esperem que els nois hagin tret profit d'aquesta temporada i continuïn endavant per la propera.

M'agradaria per sobre de tot destacar la presència incondicional del grup de pares que tots els dissabtes ens han donat el seu recolzament .

Potser la paraula que més ens definiria és IRREGULARS.

Entrenadors: MÓNICA CAUSANILLAS BORRELL, VICTOR MBAPPE.

L'equip ha estat format per : Albert Gavaldà, Albert Vidal, Oriol Pérez, Pau Tarrès, Pol Romeu, Joan Barat, Jordi Domingo, Alex Miquel, Adrià Sampere, Gerard Ramírez, Joan Gubern, Roger Gomariz

INFANTIL FEMENÍ 1 CALDERON

L'Infantil femení 1 mostra un gran nivell al prestigiós torneig TOP bàsquet quedant en quarta posició i realitza una gran temporada.

Final de temporada per a l'infantil 1 femení amb un balanç més que positiu. Tot començava el mes de setembre amb els primers entrenaments de la temporada, les noies es retrobaven amb les companyes de l'any anterior i també amb les noves companyes amb les que compartirien vestuari tota la temporada. A més, algunes d'elles també s'estrenaven en pista i cistelles grans, així que s'havia d'entrenar de valent per adaptar-se a tots el canvis d'inici de temporada.

L'equip va començar la competició amb bon nivell, però l'exigència era alta i els resultats no afavorien a les joves jugadores. Tot i això, les noies seguien entrenant i millorant dia rere dia i finalment, l'esforç va tenir la seva recompensa: victòria en els dos darrers partits d'aquesta fase prèvia de la competició.

Arribaven les vacances de Nadal, i l'equip aprofitava l'aturada de la competició per participar al prestigiós torneig TOP Bàsquet de Sabadell, on s'enfrontarien a equips de gran nivell d'àmbit nacional.

A la primera fase de grups, les noies es van enfrontar a RC Náutico de Tenerife, Ros Casares de València, CB Cornellà i CBF Cerdanyola, on després d'exhibir un gran nivell de joc van quedar classificades en segon lloc per sota del que seria el campió (RC Náutico). En el partit per la 3a posició el rival va ser el Joventut de Badalona que va ser superat a les grans quedant així classificades en una molt satisfactòria 4a plaça.

Després d'uns dies de descans, es reprenia la competició amb la fase regular. Tot i un inici irregular i sense tenir la sort de cara amb derrotes en els darrers instants de partit, les noies van ser capaces de recuperar el nivell de joc que havien mostrat anteriorment i seguir millorant personalment i com a equip. Finalment, l'equip ha quedat classificat en 5a posició amb un balanç de 5 victòries i 9 derrotes, amb el que es pot fer una valoració molt positiva amb l'afegit que la millora respecte a l'inici de temporada ha sigut notable.

Deixant de banda la vessant esportiva, aquest equip també s'ha convertit en un gran grup d'amigues, que després d'un clima molt agradable per allà on passa, motiu suficient per considerar que la temporada ha sigut tot un èxit!

INFANTIL FEMENÍ 2

Bones sensacions gràcies a un conjunt de victòries finals

L'experiència viscuda aquest any amb les noies del infantil 2 ha sigut curta, però intensa. En total 9 mesos escassos plens de vivències i anècdotes que tant les jugadores com els entrenadors ens emportem.

Des del primer dia els entrenadors vam deixar clar l'objectiu principal: gaudir d'aquest esport amb compromís i un treball seriós per tal de millorar notablement com a jugadores.

Al inici d'aquesta temporada els partits no van començar gairebé; és cert que algunes jugadores ja havien jugat juntes la temporada passada, i la majoria es coneixien de l'escola; però la sintonia encara no estava establerta; és per això que les primeres setmanes d'entrenament van servir perquè les noies perdessin la vergonya i comencessin a entendre's dins la pista.

Dissabte 19 d'octubre vam iniciar la competició de fase prèvia al grup 5 de nivell C del Campionat Territorial de Barcelona, i el nostre rival va ser el CB Castellbisbal, contra qui vam aconseguir una gran victòria que ens feia començar amb molta il·lusió. Està clar que no tot van ser alegries durant aquesta fase prèvia, també vam tenir els nostres moments més tristos amb doloroses i dures derrotes, després d'haver realitzat bons partits. Finalment vam acabar aquesta primera part de la competició amb un balanç de 3 victòries i 4 derrotes. Potser pel que mostraven els resultats, semblava que l'equip no acabava de rotllar, però la realitat no era ni de bon tros aquesta. La feina als entrenaments era bona, treballant dur i amb concentració.

En línies generals, a les noies se les veia amb il·lusió i ganes de competir. Però als caps de setmana, la feina prèvia no acabava de sortir a la llum i, per tant, el nostre esforç no es va veure recompensat amb victòries. Tot i això, la nostra classificació ens va permetre jugar la Fase Regular a nivell C-1, al grup 1.

En aquesta segona fase, la dinàmica del equip va ser molt irregular. Abans de Nadal, el joc del equip havia millorat molt; jugàvem en equip, tothom aportava en defensa i es començava a veure la nostra manera de jugar, però després de les vacances va haver una mica de davallada. A la primera volta només vam aconseguir dues victòries i l'equip estava desmotivats.

Al inici de la segona volta, només vam perdre d'un punt contra les primeres classificades i invictes del grup. Aquest partit va ser el revulsiu que necessitàvem i que va fer veure a les jugadores del què realment eren capaces d'aconseguir si totes lluitaven juntes. A partir de llavors, va haver un canvi de xip, fent que guanyéssim quatre dels cinc últims partits; això ens va permetre acabar la temporada amb les millors sensacions de tot l'any. Les noies gaudien a pista, defensaven sense abaixar els braços en cap moment i es veia un joc alegre i un equip molt unit. Finalment, el treball de les noies va trobar recompensa en forma de victòries, i van finalitzar la segona fase de la competició contentes de la feina feta.

Les jugadores del infantil han aconseguit fer una pinya i gaudir del bàsquet treballant i millorant cada dia. Així doncs, només queda agrair a les noies la dedicació i les ganes d'entrenar que han tingut durant tota la temporada. Gràcies!

CADET MASCULÍ 1 DAUDER

El Cadet masculí 1 es proclama campió de la 1a fase i accedeix a jugar a la lliga Interterritorial.

La temporada 2013-2014 ha estat molt bona pel Cadet 1 masculí del CE Sant Nicolau. Al setembre l'equip va començar a entrenar a consciència per tal de preparar el primer tram de la lliga, que esdevenia absolutament clau per tal de convertir deu bons jugadors de bàsquet i dos entrenadors en un EQUIP, que s'ajudés quan les coses no anaven bé i que no es relaxés amb les victòries. Els exigents entrenaments a pista es combinaven amb molt de diàleg i "bon rotllo", separant clarament el treball a dins la pista de la convivència fora del camp. Cal tenir en compte que l'equip estava format per jugadors que provenien de diferents equips i categories i això podia dificultar la seva consolidació com a equip. No va ser així, doncs tots els jugadors van mostrar de principi a fi una magnífica predisposició a entrenar i una companyonia digne de ser destacada.

L'equip va quedar enquadrat en un grup que no era gens fàcil, amb molts equips de la zona del Vallès que buscarien les dues primeres places de grup que donaven accés a la categoria Interterritorial.

L'equip va començar la lliga amb força, exhibint un estil de joc molt agressiu en defensa i buscant molt el joc de contraatac, a la vegada que amb una estructura de joc molt lliure per tal de potenciar la creativitat de cada jugador. Aquest estil de joc alegre va provocar que l'equip adquirís certa irregularitat, combinant partits molt bons amb altres de més grisos.

No obstant, les victòries anaven caient i l'equip arribà a la darrera jornada de la primer fase amb un impecable balanç de nou victòries consecutives i cap derrota. Curiosament, en aquell darrer partit de la primera fase, l'equip va patir la primera derrota. Va ser per un punt i davant el BC Sant Quirze, en un partit on els nostres nois van estar molt poc encertats de cara a cistella. Malgrat aquella derrota, l'equip va acabar la primera fase en primer lloc i va aconseguir la preuada classificació per la lliga Interterritorial.

Després de nadal, l'equip va saber entendre ràpidament que l'exigència del grup i, mitjançant la millora individual de cada jugador, va aconseguir elevar el nivell de joc fins arribar amb opcions de classificar-nos per les Fases Finals del Campionat de Catalunya. Finalment, aquest premi no va ser possible, però tots els membres de l'equip van tancar una magnífica temporada que els ha portat a fer un pas endavant com a jugadors de bàsquet i a conviure amb bons amics que perduraran pel futur.

Finalment, cal destacar que per Setmana Santa l'equip es va desplaçar fins a Itàlia per disputar el Torneig de Cesenatico on, malgrat finalitzar en 8èna posició, l'equip va competir amb valentia davant equips molt superiors físicament. Fora de la pista, una vegada més, el dia a dia del torneig va servir per fer palès el bon rotllo existent entre aquest grup de bons jugadors i grans persones.

CADET MASCULÍ 2

El Cadet masculí 2 completa una magnífica temporada acabant en una segona merescuda posició.

Ara sí, podem dir que s'acaba una gran temporada del cadet 2 masculí del Sant Nicolau. Un equip que des del dia dos de setembre ha estat treballant i lluitant pels seus objectius i que fins l'últim dia ha seguit perseguint-los. A primera vista, era un equip format per tretze jugadors, provinents d'equips molt diferents, però això no ens va tirar enrere i ens va fer entendre la necessitat de treballar des dels valors que porta el bàsquet.

Fent memòria, veiem una primera fase en la qual no vam tenir massa exigència competitiva, però que sí que ens va servir per posar en marxa l'equip i créixer molt individualment. Això va comportar el primer lloc a la classificació i la possibilitat de participar en una segona fase molt més competitiva. I així va ser.

La segona fase ens va exigir més, vam poder començar a treballar nous conceptes i, tot i passar per alguns mals moments, vam aconseguir una merescuda segona plaça del grup.

Traient els resultats competitius, cal dir que ha estat una temporada de creixement, tant personal com esportiu. Hem lluitat per millorar i gaudir del bàsquet com els que més, sabent que això comporta esforç, persistència i voluntat de superació. Alguns, seguirem treballant per seguir creixent en el món del bàsquet, d'altres prendran nous camins, però de ben segur que tot el que hem après d'aquest esport ens servirà, i molt, en qualsevol situació futura a la que ens enfrontem.

Gràcies per haver format part d'un equip tant especial.

CADET FEMENÍ

LÉKUÉ

Magnífica temporada, creixent com un gran equip a Preferent, fent front i guanyant a alguns dels millors equips de la categoria.

Aquest any el cadet femení iniciava la temporada molt aviat, preparant-se de valent per afrontar unes fases de preferent. A mitjans d'agost ja es trobava entrenant en varies sessions de matí i tarda a Sant Nicolau per tal de tenir les màximes garanties de competir i poder obtenir la categoria.

L'últim cap de setmana d'Agost, disputava entre Barcelona i Terrassa unes dures fases, que va ser capaç de superar amb un fantàstic 3-0 superant a Xamba de Vilafranca, CN Terrassa i el poderós Bàsquet Bages. D'aquesta manera les noies de la generació 98 i 99 es convertien en el primer equip femení del club que jugaria a Preferent, un gran èxit només començar l'any.

L'inici de competició a preferent va ser brillant, l'equip molt rodat després de la preparació de fases i amb molta empena era capaç de plantar cara a qualsevol rival, inclòs equips amb molta tradició a la categoria i bagatge durant molts anys com el CE Hospitalet, i obtenint victòries de prestigi davant la JET, el Barça o la Penya.

El treball de l'equip als entrenaments era bo, però sobretot el ritme competitiu era, fins i tot, sorprenent per un grup nou a la categoria. Els següents mesos entrant a l'hivern varen ser més difícils. L'exigència de la lliga cada vegada era més gran, els equips evolucionaven a ritme elevat i les noies de Sant Nicolau no acabaven de trobar la comoditat que tenien anteriorment a pista, el ritme.

La parada Nadalena va suposar un punt d'inflexió a l'equip. El canvi de fase, l'inici del segon període competitiu a la lliga regular i sobretot la manera com es replantejava el joc. Buscant la senzillesa de nou. Ser capaces de jugar a ritme alt, ràpids contraatacs i joc fluid. Pujar l'exigència defensiva i intentar tornar a trobar-se com a equip, buscant sobretot la comoditat a pista.

Com era d'esperar, la constància i el bon ambient dins l'equip, va propiciar que finalment les sensacions a l'hora de competir canviessin per complet i a l'última jornada de la primera volta de la fase regular les grana obtinguessin una inesperada victòria al camp del Femení Sant Adrià, cosa que va suposar una gran injecció de moral, sobretot per la manera com s'havia guanyat. Això, va suposar el punt d'inflexió per afrontar de manera molt optimista una segona volta on es recollien els fruits de tot l'esforç de l'any.

Finalitzada la fase regular, i aprofitant les vacances de setmana santa, les cadets van iniciar un llarg viatge en direcció Cesenatico, Itàlia. Allí disputarien el torneig internacional en la categoria U-17, per tant, competirien contra jugadores de més edat i de diferents països Europeus. Finalment, l'últim matí del campionat, les cadets disputaven la final davant l'equip eslovè Felix Zasajve. Com totes les finals, emoció de principi a fi, tot i que, amb el cap fred i molt cor varen poder aconseguir una brillant victòria i tornar cap a Sabadell amb la copa de campiones i sobretot una gran experiència viscuda.

El resum de l'any és molt positiu per totes les jugadores, que han evolucionat a tots nivells de manera brillant i han aconseguit fer-se com a equip. Per l'staff que ha gaudit com mai amb l'equip dins i fora pista aprenent també en cada situació aconseguint un grup humà immillorable.

Volem agrair des de l'staff tècnic a totes les jugadores l'esforç que han fet de principi a fi i sobretot que ens han fet gaudir com mai. Gràcies per haver volgut ser l'equip que hem estat capaces de ser!!

JÚNIOR 1 MASCULÍ

El júnior 1 masculí realitza una gran temporada relacionada amb la gran millora tant individual com col·lectiva a la categoria d'Interritorial.

El nostre junior 1 masculí aquesta temporada ha competit, i de quina manera, en el grup 4 d'Interritorial. L'equip ha estat format pel Sergi Valverde, Jordi Vázquez, Guillem López, Arnau Carceller, Guillem Collado, Dani Juan, Ramón Illan, Albert Villar, Marc González, Dani Serrano i Jordi Burgués, i dirigits des de la banqueta pel Paco Cortés i el Javi Ezpeleta; la preparació física a càrrec d'en Fernando Lamora i amb l'assistència estadística del Gonzalo Saavedra.

A nivell esportiu direm que han acabat en cinquena posició d'un grup bastant complicat on hi havien tres equips que havien estat a punt d'aconseguir l'ascens a Preferent, tots ells de segon any i dos més que l'any passat ja havien competit a Cadet Preferent al igual que els nostres nois. Han tingut un balanç de 17 victòries per 9 derrotes.

El treball fet durant la temporada ha sigut molt exigent. Molt encaminat a la millora individual de cada jugador. També s'han treballat aspectes tècnics i tàctics que comencen a tenir molt a veure amb el treball que fan els equips grans amb els que s'ha tingut una relació molt directa.

Hi ha hagut jugadors que durant la temporada han entrenat també amb el Sènior B i Sots-21 i, fins i tot, han disposat de minuts en aquests equips. La seva resposta ha sigut molt bona; la intensitat, l'esforç per millorar i la il·lusió per competir han sigut els signes identificatius de tots els jugadors que han format la plantilla. Agrair també als juniors 2 i cadets que han format part de molts dels entrenaments d'aquesta temporada i que també han disputat minuts de joc amb nosaltres.

L'ambient al vestidor ha sigut immillorable, i això s'ha notat en els moments difícils, sobre tot, en les lesions que molts dels components han hagut de superar i que gràcies al suport dels seus propis companys han passat millor.

En definitiva, molt bona temporada la realitzada pels nostres nois i una temporada de millora individual que en breu donarà els seus fruits. També ha estat una temporada de molta millora i creixement per als entrenadors. Els jugadors han demanat i els entrenadors han fet tot el possible per satisfer-los.

JÚNIOR 2 MASCULÍ

El Júnior 2 masculí aconsegueix el vuitè lloc en una lliga molt igualada.

El Junior 2 masculí està format íntegrament per 12 jugadors de primer any de junior. L'equip ha participat en el grup 3 de nivell A. L'equip ha aconseguit el vuitè lloc en aquest grup, que estava format per 15 equips. Ha estat una lliga molt disputada, on la majoria de partits acabaven amb resultats igualats, cosa que ha anat molt bé perquè els jugadors aprenguessin a competir i a lluitar cada cap de setmana.

L'equip es va formar a partir d'ajuntar jugadors de diversos equips del club i de noves incorporacions d'altres clubs. L'inici de temporada va ser una mica difícil, ja que els jugadors havien de començar a conèixer els nous companys i aprendre com jugaven. A més, va coincidir que els primers partits es van disputar contra els rivals més durs del grup, i això va fer veure a l'equip de la importància que té entrenar bé i amb concentració cada dia. Mica en mica, el grup es va anar coneixent i els rols individuals es van anar integrant dins de la dinàmica d'equip, i així, els objectius es van anar assolint.

Durant la temporada, hi ha hagut alts i baixos en el rendiment de l'equip, sent capaços de guanyar al millor equip de la lliga a casa seva i, per contra, perdre contra rivals de la part baixa de la classificació a casa. Això també demostra la gran competitivitat de la lliga.

Finalment, s'ha de destacar que l'equip ha acabat fent una pinya molt forta, els jugadors que no es coneixien al principi de temporada s'han integrat molt bé dins del grup i sempre s'ha gaudit d'un gran ambient d'equip. Tots els jugadors han fet gala de un gran respecte els uns envers als altres i al final de temporada s'ha pogut veure com tots eren bons amics.

JUNIOR FEMENÍ

Les jugadores del Junior femení han estat durant tota la temporada una “pinya” dins i fora la pista.

El júnior femení començava una complicada temporada amb moltes incògnites, a part amb moltes jugadores que venien d'equips diferents, i de 4 generacions diferents, però totes aquestes incògnites les vam transformar a favor.

Ens veiem englobats al grup 1 de nivell B de júnior femení, en un grup de 12 equips. Després d'una pre-temporada amb alguns partits amistosos on es veien les incògnites començava la lliga a la pista del Sant Cugat, però una vegada iniciada la competició les granes amb molt treball, mostrarien la seva millor cara. Iniciant la temporada amb 3 victòries contra Sant Cugat, Cerdanyola i Social. Després per motius de calendari tindríem un “parón” de 3 setmanes que ens serviria per treballar i ordenar molts conceptes tàctics i tècnics.

Reprendríem la competició amb la visita del Solsona i mostraríem un gran nivell de joc, igual que la setmana següent, amb la visita a la pista del Can Parellada, un dels equips que més ha evolucionat al llarg de la lliga. I així va seguir durant tota la primera volta, aconseguint la victòria a la pista del C.B. Martorell, equip que es perfilava com a rival directe per la lliga. Després d'una primera volta perfecte, les granes patirien una mala ratxa de joc, fet que es traduiria amb la primera derrota a la pista del Cerdanyola.

La derrota va ser una lliçó per les granes, i després de la derrota, assoliríem un altre cop la senda del bon joc i de la identitat, cosa que portaria a les granes a seguir guanyant la resta de partits de la lliga, destacant el complicadíssim partit a la pista del C.B. Vilatorrada, que ens van fer 40 minuts de zona, per 10 punts. Destacar també la agònica victòria a Berga on vam anar amb moltes baixes, i finalment, la victòria contra Martorell a casa, que ens proclamava campiones de lliga amb només una derrota, classificant-nos per les fases finals de Castellbisbal.

A les fases finals, perdríem el pase a la final contra un dels millors equips, el Círcol Catòlic, en un autèntic partidàs en què podria guanyar qualsevol equip, però malauradament va sortir creu, i guanyaríem pel tercer i quart lloc contra Collblanc en una temporada que romandrà en les nostres memòries molt temps.

Destacar el gran valor humà del grup, que s'han fet companyes, amigues i ha estat una gran família. #totssomlau

SOTS 21 MASCULÍ

El Sots 21 queda quart amb un creixement constant i es classifica pels Campionats de Catalunya.

La temporada va començar a finals d'agost, érem tot just un grup de jugadors amb molta il·lusió per jugar a bàsquet i l'esforç realitzat i la capacitat de treball ens ha convertit en un equip de bàsquet.

La pretemporada va anar molt bé, els jugadors van assolir ràpidament els conceptes de joc, però quan va començar la competició van sorgir els primers dubtes, ja que en les primeres jornades a l'equip no li van acompanyar els resultats. De fet, en la cinquena jornada ocupàvem l'última posició a la classificació, però ningú es va posar nerviós, tots creiem en les nostres possibilitats i sabíem del què érem capaços de fer i entrenament rere entrenament, partit a partit vàrem anar consolidant el joc i l'equip va anar escalant posicions fins a consolidar-se a la part alta de la classificació.

La progressió individual i col·lectiva dels integrants de la plantilla era una realitat i el dia a dia de l'equip ens permetia plantejar-nos nous objectius de cara al tram final de la temporada.

La competició estava acabant i a tres jornades pel final, l'equip va assegurar la seva presència a les fases pel campionat de Catalunya com a quart classificat, fet que els emparellava amb el primer de l'altre grup a doble partit.

A l'anada jugàvem com a locals i no ens va sortir el partit que tots esperàvem, vam perdre per setze punts. Qualsevol equip hagués donat l'eliminàtoria per perduda, però aquest equip és d'una altre pasta i prova d'això és que van preparar molt bé la tornada i van ser capaços de guanyar de tretze punts a camp contrari tenint opcions de classificació fins a l'últim segon.

En resum, ha sigut un any on l'equip ha tingut un creixement constant, on hem forjat la base del grup que l'any que ve continuarà sent sots 21 i hem projectat a tres jugadors que formaran part del pròxim sènior b, tot i així nois, heu de seguir treballant per tal d'assolir nous objectius.

SOTS 21 FEMENÍ

El Sots 21 Femení es proclama campió de la seva categoria, sent el millor equip tant dins com fora de pista.

Arribem al final de temporada, una temporada on el sots21 Femení ha aconseguit grans millores a nivell individual i col·lectiu. Es va començar amb grans expectatives, sabíem que hi havia un gran conjunt de persones, que la qualitat humana era molt gran i que com a jugadores teníem un gran potencial present, però més encara de futur.

Mica en mica, vam anar treballant, amb constància i paciència, però intentant aprofitar al màxim cada entrenament i cada partit. L'aprenentatge no entén de descans, ni de no anar al 100%, s'havia d'aconseguir entendre aquesta mentalitat, perquè la qualitat com a persones i jugadores es millora diàriament, sabent que es tenen punts forts, però també que tenim altres a millorar.

Les jugadores ho van entendre a la perfecció. A la lliga prèvia hi havia partits que es guanyava amb comoditat, però el marcador no ho és tot, sempre hi ha algun objectiu per aconseguir, sempre ens fixàvem en alguna meta, i quasi sense adonar-nos ens estàvem convertint en un veritable equip. El sentiment de feeling entre companyes i amb l'entrenador anava creixent, la passió a cada entrenament i partit era cada vegada més evident i profund, i la millora en la intensitat en els entrenaments anava donant els seus fruits en els partits.

Ja no es jugava només per un resultat, es jugava per poder superar-se, per exigir-se el màxim, fos quin fos el rival que es tenia davant, mica en mica ens vam convertir en una família, i amb aquest sentiment era molt difícil sentir-se vençuts.

Veient l'evolució de l'equip, ens vam marcar un objectiu, guanyar les fases, per poder demostrar que no teníem límits, que el camí tenia una meta que marcava el final del trajecte, però que si ho aconseguíem podíem demostrar que la nostra evolució no entenia de fronteres, de límits, ni de finals. Que quan es desitja alguna cosa amb totes les forces possibles i es treballa per aconseguir-ho, sense impediments, sense limitacions, no existeixen límits en el nostre aprenentatge.

Finalment, vam aconseguir quedar Campiones Territorials de Barcelona, una recompensa merescuda per tots.

En primer lloc, gràcies a les jugadores per no rendir-se mai i voler millorar dia rere dia, al club per recolzar-nos i proposar una estructura que ens permetés millorar i a les famílies per animar a les jugadores en tot moment.

Gràcies a tots.

SÈNIOR MASCULÍ A

El Sènior masculí A es proclama campió del seu grup d'EBA i aconsegueix l'ascens a l'Adecco Plata.

Gran temporada del primer equip de Sant Nicolau, que va aconseguir l'ascens a l'Adecco plata a més del títol de lliga EBA del grup C.

La temporada 2013-2014 era una incertesa per el sènior A, que canviava totalment la dinàmica dels últims anys. Primerament, amb el nou entrenador Carles Ribot que tenia una difícil tasca per poder seguir amb la feina feta, i seguidament amb un canvi absolut en la configuració del equip, que mantenia els seus pilars fonamentals, però s'apostava per l'entrada de jugadors més joves per a formar-los.

En els primers entrenaments ja es feia evident que la bona sintonia en el vestuari duraria durant tota la temporada, però a nivell esportiu es notava la diferència entre els veterans ja experimentats en la categoria i els nous que s'estrenaven a aquesta competició. Tot i aquest inici, poc a poc tot l'engranatge grana va anar adaptant-se i després dels partits i entrenaments de pretemporada ja es començaven a veure els primer signes que l'equip ja s'estava adaptant i que tots els jugadors tindrien un paper fonamental al llarg de la temporada.

Així doncs, es va iniciar la primera volta de la lliga, i el tècnic Carles Ribot deixava clar que la seva intenció no era de conformar-se en estar a mitja taula i amb uns entrenaments molt intensos preparava al equip físicament i tàcticament per poder afrontar cada partit. Es van començar a assentar les bases sobre les quals l'equip començaria a evolucionar. Aquestes bases eren créixer des de la defensa, dominant el rebot per poder córrer i anotar amb facilitat.

D'aquesta manera l'equip assumiria una velocitat extra que la resta d'equips no tindrien i els permetria estar a les parts capdavanteres de la classificació.

Ja en la segona volta, la ven entesa entre jugadors i staff tècnic era més que evident.

Cada entrenament era un salt més de qualitat que feia progressar a tot l'equip i justament per aquesta raó el Sabadell Sant Nicolau anava adquirint una mentalitat guanyadora que els seguiria fins a final de temporada. Aquesta mentalitat es va anar creant a base d'esforç, de treball, de compromís i de creure en allò que s'estava fent. Possiblement aquesta va ser una de les claus, on cada jugador no pensava en les seves xifres personals sinó en l'equip i en anar partit a partit i jugada a jugada per intentar quedar el més amunt possible en la classificació.

I així va ser, tot allò que havia arrencat amb cert temor, però a la vegada amb il·lusió, s'anava convertint cada cop en un projecte més sòlid fins a obtenir un dels primers premis de tot el que s'havia realitzat: el títol de lliga.

Finalment, després d'haver quedat com a primer classificat, van arribar les fases que es van poder disputar al pavelló grana i això aportava una gran alegria al club que també inundava als jugadors dins els vestuari i feia creure i desitjar més que mai en aconseguir un ascens al pavelló del carrer jardí davant de tota l'afició. Així doncs, va arribar l'espera't cap de setmana i per la ment dels jugadors passaven mil sentiments, des de els nervis previs a unes fases d'ascens fins a unes ganes enormes de sortir a la pista per tornar a mostrar el bon joc fins a les hores realitzat.

En les hores prèvies al primer partit, es va fer evident de nou la unió i vincle que s'havia creat dins el vestuari i les consignes eren molt clares, seguir amb tot allò que s'havia fet durant la temporada, i seguir creient com a equip que les opcions d'aconseguir-ho i eren i que només calia sortir a deixar-se la pell en cada atac i en cada defensa, per que així era l'única manera en què l'equip funcionava, a base de molt d'esforç i de deixar el 100% en cada jugada.

Així doncs, va arribar el segon premi, després de guanyar els tres partits de les fases, es va poder celebrar l'ascens a l'Adecco plata i, tot allò que semblava tan lluny al principi de temporada s'havia convertit en un somni fet realitat. Cal mencionar, que tot això tampoc hauria estat possible sense les entitats col·laboradores que van permetre l'organització d'aquest esdeveniment i sense el suport incondicional de l'afició que es va deixar la veu a cada partit.

En conclusió, una gran temporada que permet veure que el sènior A de Sant Nicolau segueix creixent com a equip i que per grans que siguin els reptes sempre hi haurà un equip disposat a aconseguir-los.

SÈNIOR MASCULÍ B CALDERÓN

El Sènior masculí B realitza una bona temporada tot i la joventut de l'equip, on el compromís i l'entrega han estat els punts claus.

Dins del manual d'un entrenador sempre apareix la paraula Equip.

Una paraula molt fàcil de pronunciar i molt difícil d'assolir.

Un equip és quelcom més que una suma d'individus o un grup que treballa perseguint un objectiu comú. Un equip sempre neix a l'inici de la temporada ple d'il·lusions, es desil·lusiona quan arriben les derrotes, s'aixeca quan ningú creu en ell, dóna el millor en els moments més complicats, pateix per guanyar, gaudeix de cada victòria com si fos la última, i acaba la temporada amb la satisfacció i tranquil·litat d'haver entregat tot el que portava dins.

Hi ha anys que l'entrenador no aconsegueix que els jugador siguin un equip, però aquest any sí que ho hem aconseguit.

Deixant de banda la classificació, tot i dir, que hem quedat en un meritori setè joc empatat amb sisens i mateixes victòries i derrotes que l'any passat amb un equip molt més jove; els abandonaments de jugadors només pensant en motius personals i no en l'equip i les lesions que com a tots els equips ens han afectat en excés en diferents moments de la temporada, tot i que això mai ha de ser una excusa.

I finalment, deixem de banda problemes per entrenar per falta de jugadors.

Hem sigut un equip, però no d'onze si no de quinze jugadors. Júniors i sots 21 han sumat en tot moment, i Rubén, un noi excel·lent de Tortosa que estudiava a la UAB no va fallar mai a entrenar els dimecres.

Moltes gràcies a tots els jugadors pel seu compromís i entrega, i a Sergio i Raquel, amb els quals la feina d'entrenador es agrada i divertida.

GRÀCIES EQUIP!

SÈNIOR FEMENÍ A LÉKUÉ

**Temporada esplèndida del sènior femení A
LÉKUÉ que després de l'ascens de la temporada
anterior consoliden la categoria.**

La temporada del sènior femení 'A' ha estat esplèndida. Recordem que l' Equip era recent ascendit a 1a Catalana i que enguany ha aconseguit una meritòria quarta posició amb un bagatge de 20 victòries i 10 derrotes.

La lliga ha estat força igualada, una de les més igualades dels darrers anys.

L'equip, tot i que ha estat molt castigat per les lesions durant tota la temporada, ha estat capaç de mantenir-se sempre en els llocs capdavanters, fins i tot, líder durant algunes jornades.

El grup ha respost a la perfecció i ha crescut com a bloc, les jugadores han estat capaces de fer un pas endavant per superar els hàndicaps que han sorgit durant la competició.

LÉKUÉ

Hem estat la quarta millor defensa del campionat, tot i que ens queda una tasca pendent...millorar el potencial ofensiu, però podem fer-ho!!!!

Durant la temporada s'ha treballat dur, però també hi hagut moments de diversió, experiències que fan pinya....des d'un sopar d'Equip, passant per un dia de platja i acabant per una sessió de coaching , on el tema estrella va ser el 'compromís amb l'equip' , i on tots, jugadores i staff vam sortir reforçats!!! Gran temporada, enhorabona a totes les jugadores per aquesta 4art posició aconseguida, i un agraïment a LEKUE pel seu patrocini.

SÈNIOR FEMENÍ B HUGO DAX

Descens del Sènior B femení que tot i els obstacles viscuts, sempre s'ha mantingut unit.

Al final de la primera ronda del campionat, ens aturàvem a observar el decurs del trajecte esportiu que havia dut a terme el nostre equip sènior b femení. Un viatge que va començar amb plenitud de bons propòsits i intencions, desig i il·lusió a tot arreu, material de treball abundant i un gran marge de millora i esforç tenint en compte la joventut del conjunt.

A l'equador de la travessia el grup lluitava contra els elements i contra si mateix, recolzat pel seu patrocinador, HUGO DAX, qui va creure en ell, en la seva audàcia, la seva aventura, la seva recerca d'experiència i en el seu aprenentatge dels valors per sobre els resultats; qui li va ensenyar la gran veritat: **ser fidel al seu estil, ser fidel a sí mateix.**

Avui demanem sobre aquest grup jove. Què va passar amb ell?. Heus aquí la resposta dramàtica: mai no va arribar al seu destí, mai no va "tocar port".

La seva trajectòria esportiva es perdrà en els annals de la competició, les seves actuacions en pista restaran oblidades a la retina d'alguns aficionats, els seus resultats seran més una anècdota que unes xifres; per tot això no passarà a la història del club, a la història de les càmeres, a la història de les classificacions. No, no passarà.

Hugo Dax
Loyal to your style

Però vet aquí que endinsant-se en el quadern de bitàcola d'aquest relat descobrim, alguna cosa inusual i molt valuosa, pràcticament un tresor:

El seu desafiament, el seu somni, potser la seva quimera, no els va portar a l'excel·lència del material i mundà resultat sinó a alguna cosa molt més gran; una estranya però sòlid conjunció, que els va preservar fins al final, permetent-los, al seu torn, arribar a la gran veritat: **la UNIÓ és la veritable essència**, la matèria sobre la qual construir un veritable equip, l'illa refugi contra les tempestes alienes, la veritable companyonia amb qui ajudar-se en els pitjors patiments individuals i col·lectives, el mètode per abordar amb èxit les responsabilitats, el veritable camí per assolir els nostres desitjos ajudant a aconseguir els dels altres.

Aquella embarcació continuarà fent el trajecte de gel de l'Antàrtida per sempre, perquè el que és essencial mai desapareix. Des del "sense fi" del nostre viatge, volem dir-vos que **aquest grup humà és la força d'aquest equip**; i encara que aquest equip s'acaba avui, les seves components, totes i cadascuna de nosaltres, som part per sempre d'aquesta essència, d'aquest refugi, d'aquesta companyonia, d'aquest camí; en definitiva, d'aquest equip: EL NOSTRE EQUIP. EL VOSTRE EQUIP.

Gràcies per creure en els somnis !!!!

Gràcies HUGO DAX !!!!

BÀSQUET EN CADIRA DE RODES SERVIAL

Grans mèrits esportius de la secció de bàsquet en cadira de rodes; que cada vegada creix més qualitativament.

Benvolguts,

Ens tornem adreçar a vosaltres per informar-vos i explicar-vos de l'evolució i la trajectòria de l'equip de BCR del CE sant Nicolau en el seu segon any d'existència.

Volem aclarar i apuntar que aquest segon any ha estat clau perquè l'equip i el club es posicioni com un dels clubs capdavanters a Catalunya i a l'estat espanyol en la millora i desenvolupament de jugadors joves, així que aquell projecte que engegava l'any passat cada cop està més establert i ja podem dir que és una realitat.

El gran repte i diferència respecte l'any passat és que començàvem jugant la fase prèvia del campionat nacional de lliga, un campionat molt més exigent i competitiu que la lliga catalana que vam disputar l'any passat.

Començàvem la temporada amb gairebé la mateixa plantilla que l'any passat, però poc a poc vam començar a rebre i a captar alguns jugadors joves o inexperts en aquest àmbit, la qual cosa va fer que ens organitzéssim i dividíssim en un grup d'iniciació i un altre de competició.

La primera competició en la qual participàvem va ser un torneig sots-21 celebrat a Saragossa on vam perdre la final contra l'actual campió d'Espanya, el CAI de Saragossa.

Seguidament, vam començar la fase del campionat nacional on vam acabar quarts, la qual cosa no ens va donar opcions a seguir jugant en àmbit nacional, però el nostre objectiu estava més que assolit ja que vam aconseguir competir al màxim de les nostres possibilitats i acabant amb un balanç de victòries molt positiu, però sobretot amb una actitud, una confiança i un estat d'ànim immillorable.

Després de lliga nacional, vam competir a la lliga catalana on vam acabar sent campions d'aquesta competició per primera vegada a la nostra història i, a més, sense perdre cap partit.

Durant el mes de maig, vam poder jugar un parell de partits al CAR de Sant Cugat contra la selecció femenina d'Holanda, la qual és l'actual campiona d'Europa. Aquest fet ens va servir per créixer i madurar molt com a jugadors.

Vam participar amb la Federació Catalana d'Esports discapacitats dins la celebració dels Jocs Catalans disputant la final de la Lliga Catalana contra el Barça on vam quedar sots-campions.

Durant aquest any, hem seguit impulsant el bàsquet en cadira de rodes realitzant xerrades, formant part del programa municipal anomenat "Ciutat i escola" amb l'objectiu de fer sessions de promoció a les escoles.

També han participat amb nosaltres jugadors de la selecció espanyola, entrenant colze amb colze amb els nostres joves jugadors servint-los de referència i d'exemple d'aquest esport. A la vegada que també diferents jugadors del club per tal de refer-se de lesions i poder posar-se en forma han estat entrenant amb nosaltres, hem fet entrenaments inclusivament amb el sots-21 masculí i els júnior del club per tal d'apropar la realitat del nostre esport, fer-los veure que és més semblant del què pensen i a la vegada, preparar el 4x4 inclusivament que es durà a terme durant el ja habitual torneig de 3x3 i 4x4 del club.

A final de juny, competirem per primera vegada en un campionat d'Espanya oficial sots-21 a Osca, cal recordar que l'any passat vam competir a Bilbao un torneig semblant (però aquest no era oficial) i vam quedar sots-campions.

Després d'aquesta activitat alguns dels nostres jugadors gaudiran d'algun campus de tecnificació i, fins i tot, potser algun es convocat per la selecció espanyola sots-23 per disputar l'europeu de Saragossa al setembre.

Així que els objectius a nivell formatiu i social com donar a conèixer, apropar i sensibilitzar la pròpia gent del club esportiu i dels voltants, l'esport discapacitat i les seves potencialitats i els valors que transmet; s'han anat assolint paral·lelament als objectius competitiu que cada cop són més ambiciosos.

Així que volem tornar-vos a agrair l'esforç i l'interès, ja que sense persones com vosaltres i la vostra ajuda no seria possible seguir endavant amb aquest projecte, humà, social i competitiu.

Gràcies.

INICIACIÓ ESPORTIVA I PSICOMOTRICITAT

Aquest petits esportistes, cada dia aprenen coses noves!

El curs escolar 2013-14 ens ha aportat un segon any de consolidació pel que fa a les activitats extraescolars d'iniciació esportiva.

Hem augmentat significativament el nombre d'alumnes inscrits a les dues franges d'activitats, i hem potenciat el treball de la psicomotricitat i els multiesports a l'escola.

Els beneficis que constatem són en la franja de psicomotricitat la millora de l'autonomia a nivell personal, social i afectiu i la millora d'habilitats psicomotrius i també a la franja de multiesports la millora d'habilitats tècniques tant general com d'específiques a part de els elements citats en el grup anterior.

Bé tot això està molt bé, però el que realment copsem en els més menuts del Club Esportiu són les ganes de passar-ho bé i com gaudeixen a les classes de psicomotricitat i iniciació esportiva i que ens hem de plantejar ofertar més dies d'activitats per tal de donar una sortida de qualitat a l'activitat de tots els infants.

També val a dir que estem molt contents per la resposta de les famílies pel que fa a les trobades esportives ja que hem fet una assistència a les trobades amb una mitjana d'inscrits que supera la dotzena d'alumnes, més del doble que en curs anterior.

Per tot això, volem felicitar als més menuts així com les seves famílies encoratjar-los a seguir en aquest camí esportiu que han escollit i agraint la confiança dipositada en nosaltres, cosa que ens fa sentir ple d'orgull i motivació per seguir acompanyant els postres menuts i menudes.

Felicitats a totes i a tots i esperem veure'ns aviat.

DANSA

Gran evolució i aprenentatge del grup de dansa.

Durant aquest curs de dansa les nenes de p3 i p4 han descobert el seu propi moviment experimentat amb diferents músiques i sensacions. Han pogut descobrir com ens modifica el fet d'introduir consignes al moviment lliure. També els hi hem començat a introduir petites nocions de tècnica molt bàsica i hem fet una especial atenció al fet de poder observar i repetir un moviment.

El grup de p5 durant aquest any ha seguit treballant l'expressió lliure del moviment, però hem començat a fer un pont cap a una disciplina de classe de dansa totalment dirigida. Hem avançat en el coneixement de la tècnica treballant també flexibilitat i coordinació. En aquest grup s'ha fet una especial atenció al fet de mantenir la concentració per fer la classe.

El grup de grans han treballat diferents aspectes de la dansa, han millorat la seva tècnica i coordinació diàriament.

Ha estat un plaer treballar amb aquestes nenes que ens han demostrat que els hi apassiona ballar.

Destaquem les diferents actuacions que han anat fent al llarg del curs, davant de molt públic.

Estem molt satisfetes del resultat d'aquest any, dir-vos que l'any vinent l'esperem amb moltes ganes !!

LAURUNNERS

Èxit en la nova disciplina esportiva a l'aire lliure, cada vegada som més Laurunners!

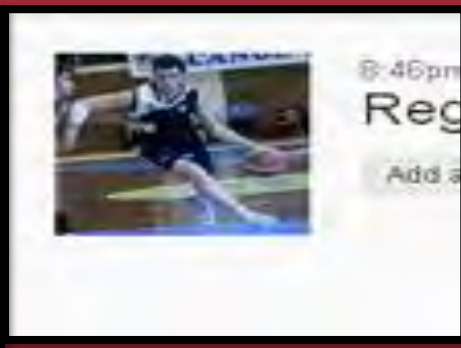
El Laurunning és una activitat oferta a tots els públics i dirigida pel prestigiós Miguel Quesada, atleta professional durant 15 anys, guanyador de una medalla de bronze en 800m als Jocs Olímpics d'Atenas 2004.

L'activitat es dur a terme els dilluns a Sant Nicolau de 20:30-22.00h.

El grup està format de 15-20 corredors, segons el dia.

Sortim a córrer amb l'objectiu de gaudir del running i de cadascuna de les persones que ens veiem aquell dia; aconseguim treure un bon rendiment físic acompanyat d'un ambient divertit.

Normalment fem 45 minuts de carrera continua amb alguns exercicis previs de mobilitat abans de la carrera (cadascú va al seu ritme, tot i que sempre es formen grups),. Es va variant molt el nostre circuit, pot ser pel casc urbà o pel riu Ripoll. A més, l'any que ve també incorporarem les pistes d'Atletisme.

Després de la carrera continua seguim amb uns estiraments i després, segons el dia, variem entre: tècnica de carrera, exercicis de córrer o algunes pujades, segons l'estat d'ànim del grup, que normalment sempre és molt bo.

L'objectiu principal del Laurunners és passar-s'ho bé, millorar les actituds esportives com la coordinació, el sistema respiratori i muscular i finalment, adquirir els conceptes que ens permetin gaudir de alguna cursa al cap de setmana, tot i que sempre recordem que si només entrenem un dia a la setmana és difícil aconseguir objectius personals.

Animem a tothom a anar a córrer alguna dia més a la setmana i molts dels corredors que tenim a vegades ho fan pel seu compte.

CLUB ESPORTIU SANT NICOLAU

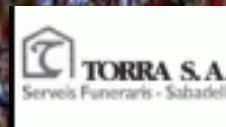
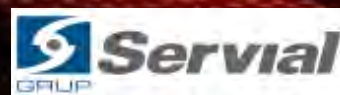
TEMPORADA 2013-2014

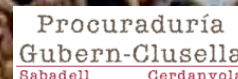
PRINCIPALS SPONSORS:

PATROCINADORS EQUIPS:

COL-LABORADORS:

#TOTSSOMLAU#

